

Cern 2014. Tak toto bol minuloročný výlet, ktorý organizovala naša milá pani učiteľka, pani Škodyová. Najskôr ma to zaujalo len ako výlet, na ktorom uvidím aspoň malú časť našej Európy. Keď som si konečne zistila, čo Cern je a čo všetko môžem uvidieť len tento rok, neváhala som ani chvíľu a už som sa bežala prihlásiť. Najhoršie pri tom bolo, že som si na tento výlet chcela zarobiť sama. Po namáhavom šetrení som si vskutku vydýchla. „Konečne“, vzdychla som po splnení mojej „namáhavej“ misie.

Vyrážali sme vo štvrtok o 17:00 zo známej „stanice“ pri Bille. Spolu s nami šli aj žiaci zo Strednej priemyselnej školy v Poprade. V autobuse sme sa nejako zoznámili a povedali si plán našej „okružnej“ cesty. Našou prvou zastávkou bola Verona a jej známe krásy a pamiatky. Napríklad slávny Júliin balkón, koloseum a mnohé iné zaujímavosti. Poobede sme sa premiestnili do Milána. Páni moji, poviem Vám pravdu, ten autobus ma už tak nudil, všetko ma bolelo, necítila som si ani kúsok svojho sedacieho svalu. V Miláne

sme sa ubytovali v hoteli a metrom sme sa premiestnili do centra, ku Milánskej katedrále. Tam sa, žiaľ, nedostali slečny, ktoré mali krátke nohavice alebo tričká. V tej horúčave sa nikomu nechcelo obliekať ktovieako teplo. Po prekontrolovaní tašiek a ruksakov nás konečne pustili do vnútra katedrály. Keď sme sa po večeri konečne dostali do izieb, zavládlo ticho a všetci si konečne ľahli do postelí, ktoré boli úplne o niečom inom ako sedačky v buse. Ďalší deň sme sa plachtili loďou po 2. najväčšom jazere Talianska – Como, z ktorého sme mali nezabudnuteľný výhľad na Alpy a okolité dediny. Vo Ville Carlote sme obdivovali farebne rozkvitnuté záhrady, pomaranče a všelijaké rôzne rastliny, kvety a stromy. Cestou k nášmu vozidlu sme sa naobedovali v meste Bellagio. Počasie nám celkom prišlo až do soboty, ktorá bola nesmierne upršaná a počas

ktorej sme putovali Turínom. Naše prvé kroky viedli do kostola, v ktorom bolo uložené slávne turínske plátno. Tie emócie, ktoré tam vtedy zavládli, boli neopísateľné. Aspoň vtedy boli ticho naši spoluúčastníci výletu, SPŠ-kári. Naše kroky pokračovali do dvoch múzeí. Jedno, ktoré sa páčilo hlavne chlapcom, Museo

Nazionale dell'Automobile a v druhom, tam sme sa pozerali na filmy na „oblohe“ a užili sme si výhľad na celé mesto a takisto na zasnežené Alpy, Museo Nazionale del cinema. Ďalší deň sme zavítali do slávnej Ženevy. Šli sme cez francúzske Alpy popod Mont Blanc. V Ženeve nemohli chýbať kvetinové hodiny, gejzír a menej „lacné“ obchody, do ktorých sme pozerali len cez výklady. Taktiež sme nakukli do budovy Červeného kríža a budovy OSN. Posledný deň sme sa konečne dostali do dlho očakávaného Cernu. Všetci sme boli zvedaví, čo také „zaujímavé“ tam naše oči uvidia. Boli sme rozdelení na 3 skupiny. Našťastie som sa ocitla v tej, kde som rozumela ako-tak aspoň niečo (bolo to po slovensky, ostatné skupiny mali výklad po česky a anglicky). Nakoniec boli z nudného počúvania rôznych odborných vecí dôležité a celkom pochopiteľné informácie. Mali sme fakt veľkú možnosť navštíviť super miesta a takisto sa aj niečo dozvedieť. Výlet do Cernu bol super a keby bola takáto možnosť znova, určite by som neváhala ani chvíľu.

STANKA

ČO NOVÉHO V CERNĚ?

DÁŠA ŠKODYOVÁ